

कावेनाभिप्रवर्जिताः ॥ दर्शयन्ति विकारास्तु विश्वरूपादि-
सर्गतः । अपस्मारो महाव्याधिरस्मादोपज एव तु" इति ॥
“धूर्त्तौऽपस्मारोगो स्यादिति" शाता० कर्म० । “अपस्मा-
रादिरोगाणां ज्वरादीनां विशेषत इति" वटुकस्तोत्रम् ।
अपस्मारिन् लि० अपस्मार+अस्त्वर्थे इति । १ अपस्माररोग-
युक्ते । स्त्रियां ङीप् ।

अपस्य लि० अपसि कर्मणि साधुः अपस+यत् । १ साधुकर्मका-
रिणि “अनादृष्टा अपस्योवसाना" इति 'यजु० १०, ७,
अपस्याः अपसि कर्मणि साध्वः" वे० दी० । “अपरेण स्वय-
मादृश्यमेत्यापस्याः पञ्च पञ्चानूकान्तेष्वपामिति" का० १७,
ई, २, अपस्यास्तत्संज्ञका इष्टकामेदा इति वेददी० ।

अपस्यु लि० अपः कर्मिच्छति अपस+अयच्-उ । १ कर्मिच्छी
“गिर यदी सवन्धः पञ्चाग्राता अपस्यु" इति अ० ६, १४, २

अपह लि० अप+हन-“अपे क्लेशतपसोः" पा० उ । १ अपघात-
कर्त्तरि । क्लेशापहः उलः तमोऽपहः कुर्यः । योगविभागा-
दव्यापि “सुपरीक्षितमदाद्यमद्यान्मन्त्रैर्विपापहैरिति" मनुः
अपहत लि० अप+हन-क्त । १ विनाशिते “योऽयमात्माऽ-
पहतप्राप्तेति" श्रुतिः ।

अपहति स्त्री अप+हन-क्तिन् । १ नागने । “न ह वै सगरी-
रस्य सतः प्रियाप्रिययोरपहतिरसि" आ० उ० ।

अपहर लि० अप+ह-कर्त्तरि अच् । १ अपहरणकर्त्तरि “भद्रं
भवेद्भवयापहरं नृलोके" इति हेमा० भवि० पु० ।

अपहरण न० अप+ह-ल्युट् । १ स्तेवे साधारणस्य परकीयस्य वा
धनादिचौर्ये । “सीताद्रव्यापहरणे शस्त्राणामोपधस्य चेति"
“निक्षेपस्यापहरणं नराश्रजरजतस्य चेति" “भक्ष्यभोज्याप-
हरणे यानशय्यासनस्य च" इति च मनुः स्तेयस्वरूपञ्च कृतौ
दर्शितं यथा “उपायैर्विधिधैरेषां कलयित्वापकर्षणम् सुप्रमत्त
प्रमत्तेभ्यः स्तेवमाकुर्मनीषिण" इति नार० । “स्नात् साहसं
त्वन्वयवत् प्रसभं कर्मायत् कृतम् । निरन्वयं भवेत् स्तेयं कत्वा-
पङ्गूयते च यदिति" मनुः । “अन्वयवद् द्रव्यरक्षिराजा-
ध्यक्षादिसमक्षं प्रसभं बलावदप्येन यत् परधनहरणा-
दिकं क्रियते तत् साहसं, स्तेयन्तु तद्विलक्षणं निरन्वयं द्रव्य-
साध्याद्यसमक्षं वक्ष्यित्वा यत् परधनहरणं तदुच्यते यच्च-
सान्वयमपि कत्वा न मयेदं कृतमिति भयात् निज्जुते तदपि
स्तेयमिति" मितान्तरा । तच्च साधारणस्य परकीयस्य वा
हरणम् “सामान्यद्रव्यप्रसभहरणात् साहसं कृतमिति"
याज्ञ० उक्तेः । तथाच परकीये साधारणे वा द्रव्ये स्तव
हेतुभूतश्रौतिकक्रयप्रतिष्ठादिकमन्तरेण स्वापादनं

हरणम् तदेव बलपूर्वकं साहसमिति भेद इति मितान्तरादि-
मतम् दायभागमते तु साधारणद्रव्यस्य नापहरणं परमात्-
स्वयवद्द्रव्यस्योपापहरणमिति तत्त्वोक्तेरिति विशेषः । २ बला-
दपकर्षणे च । “निर्विगोऽतिममन्त्रेण राज्यामहरणेन चेति"
देवी मा० ।

अपहरणीय लि० अपहर्तुमर्हति अप+हृ-अनीयर् ।
१ अपहरणयोग्ये तानि वस्तानि च कृतौ दर्शितानि ।
“द्विजोऽध्वगः क्षीणवृत्तिर्होषिता हे च मूलके । आददानः
परमेष्ठान्न दसहं दातुमर्हति" मनुः । “अणकर्मोक्तिगोषस्य
यवानां रुद्रभाषयोः । अनिमिद्विहीतोऽव्या सट्टरेका पयि
स्थितैरिति" “तत्त्वेन भग्नमे भक्ते भक्तानि महनश्रता ।
अश्रुतानविधानेन हर्तव्यं क्षीनकर्मण इति" च मनुः ।
“द्विजकर्तृभ्यः पुण्याणि सन्ततः स्वरदाहोदिति" याज्ञ० ।
“गोऽन्वयं त्वगभेदाभि यज्ञार्थं वोऽह्ननश्रतानां पुण्याणि
स्वरदासीत फलानि चेति" गो० । २ अपनेतव्ये च ।

अपहर्त्तृ लि० अप+हृ-तच्-स्त्रियां ङीप् । १ अपहारके ।
“निक्षेपस्यापहर्त्तार तत्त्वमं दापयेद्भूमिति" मनुः । त्वसि
तु नलोकेत्यादिना पा० पठोनिषेधात् कर्मणि द्वितीया ।

अपहर्त्ता पु० अपहारणार्थः हर्ता । १ गलहर्त्ता अपसारणा-
योगतः हर्त्तायस्य । २ गलहर्त्ता अपसारिते लि० ।

अपहर्क्षित लि० हर्क्षेन अपमार्यते अप+हृ-क्त+णिच्-
कर्मणि क्त । १ गलहर्क्षितादिना निरक्षो अपसारिते ।

अपहार पु० अप+हृ-अच् । १ चौर्येण अपहरणे, २ अपनयने ।
“कर्षणासापहारेण भगिनो मे विकल्पितेति" राम० स्वास्थ-
नुपकारिधनव्यये “नापहारं स्त्रियः कुर्युः पतिरिक्त्वात्
कथञ्चनेति" कृतिः । “अपहारश्च धनस्याम्यनुपयोगे भव-
तीति" दायभागः । ४ अपचये, ५ हानी, ६ सङ्गोपने च ।

अपहारक लि० अप+हृ-ण्वल् । १ चौर्यकर्त्तरि २ अपसारण
कर्त्तरि ३ सङ्गोपके ४ व्यानान्तरापकर्षके च । “जातापहार-
कानु पक्षिण" इति द्विती० । अपहारकभेदाच्च मनुना दर्शिताः
“द्विविधांस्तस्करान् विद्यात् परद्रव्यापहारकान् । प्रका-
शां चाप्रकाशांश्च चारचक्षुर्महीपतिः । प्रकाशवक्ष्णाक्षोर्वा
नानापययोपजीविनः । प्रच्छन्नवक्ष्णाक्षेते ये क्षोनाटविका-
दयः । उत्तुकोचक्षोपधिकावक्ष्णाः कितवाक्षया । सङ्गवा-
देष्टकाश्च भद्राश्चैविकैः सङ्ग । असम्भकारिणश्चैव सङ्ग-
लाधिकविक्षाकाः । शिल्पोपचारयुक्ताश्च निपुणाः पश्य-
योधितः । एवमादीन् विजानीयात् प्रकाशाङ्गीककण्ट-
कान् । “निगूढचारिणश्चाव्यानान्तराणां नार्थविक्रान्" इति ।